

ка-ѣзеканака, или ѣзеканака. И вѣистинно
достоѣно ѣ оудивленіа, како са се накачили
токово притѣрки при едно ѣ, (или ѣз)-зе-
ка-на-ка. Кои то не матъ нѣкое начало, нито
сложеніе съ нѣкои рѣчи въ Славѣнскіятъ ѣ-
зыкъ. Но како да въ вѣмѣ такѣва при-
тѣрки, въ склоненіе то сѣчки те се оставятъ
несклонѣемы и неизмѣнѣемы. Подобре въ
ѣваче вѣло да не вѣ се ни споменали нѣкогашъ,
а нѣ и да се склонѣватъ такѣва непотрѣвности.

(15.) Тѣа родѣтели падѣжи на-мѣне, на-
тѣве, на-сѣве, и множественно, на-насъ, на-
насъ, на-сѣве, оупотрѣвѣтели са токомо кога
то се сопрѣгатъ съ прилагѣтели те именѣ,
н. п. дѣла та на-мѣне ѣкаѣннаго ѣвѣчѣватъ
ме. Оѣнъ вѣше на-тѣве недостѣннаго, помы-
шѣваше дѣла та на-сѣве недостѣннаго. Та-
ко и въ множественно то число. Но ако въ
такѣва случѣи не са оупотрѣвѣтели, или ако
не са потрѣвни, въ дрѣги случѣи не знамъ да-
ли щатъ се оупотрѣви, или потрѣвѣа нѣкаде.

(16.) Се, макаръ ѣ и местоимѣнѣе тѣва,
всегда може да се прѣтворѣва въ страдѣтел-
ны те глаголы, н. п. поискѣ да се ѣвѣси да се
продадѣ, вѣмѣсто да ѣвѣситѣа, да продаѣтѣа,
и то исто то се, щото ѣ въ страдѣтелны те